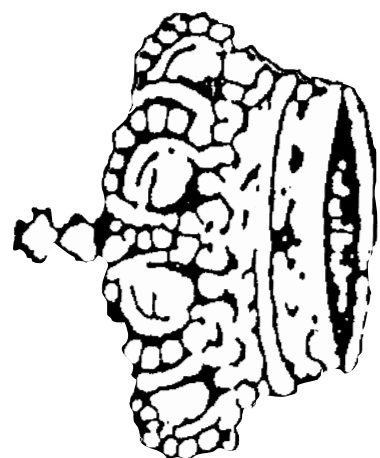

JIE IEST UN AUTRIE

(8 oktober - 6 november 2010)

FRED EERDEKENS
ALLISON HRABLUK
DANNY DEVOS
VIJAJ DIELS
ERIK SPINOY

Organisatie - Kunstencentrum BELGIE *i.s.m.* Gino Vandenborne
Lokatie - Kunstencentrum BELGIE, Burg. Bollenstr. 54, 3500 Hasselt 011/22.41.61

e x p o

JIE IEST UN AUTRIE

FRED EERDEKENS ALLISON HRABLUK DANNY DEVOS VIJAJ DIELS ERIK SPINOY

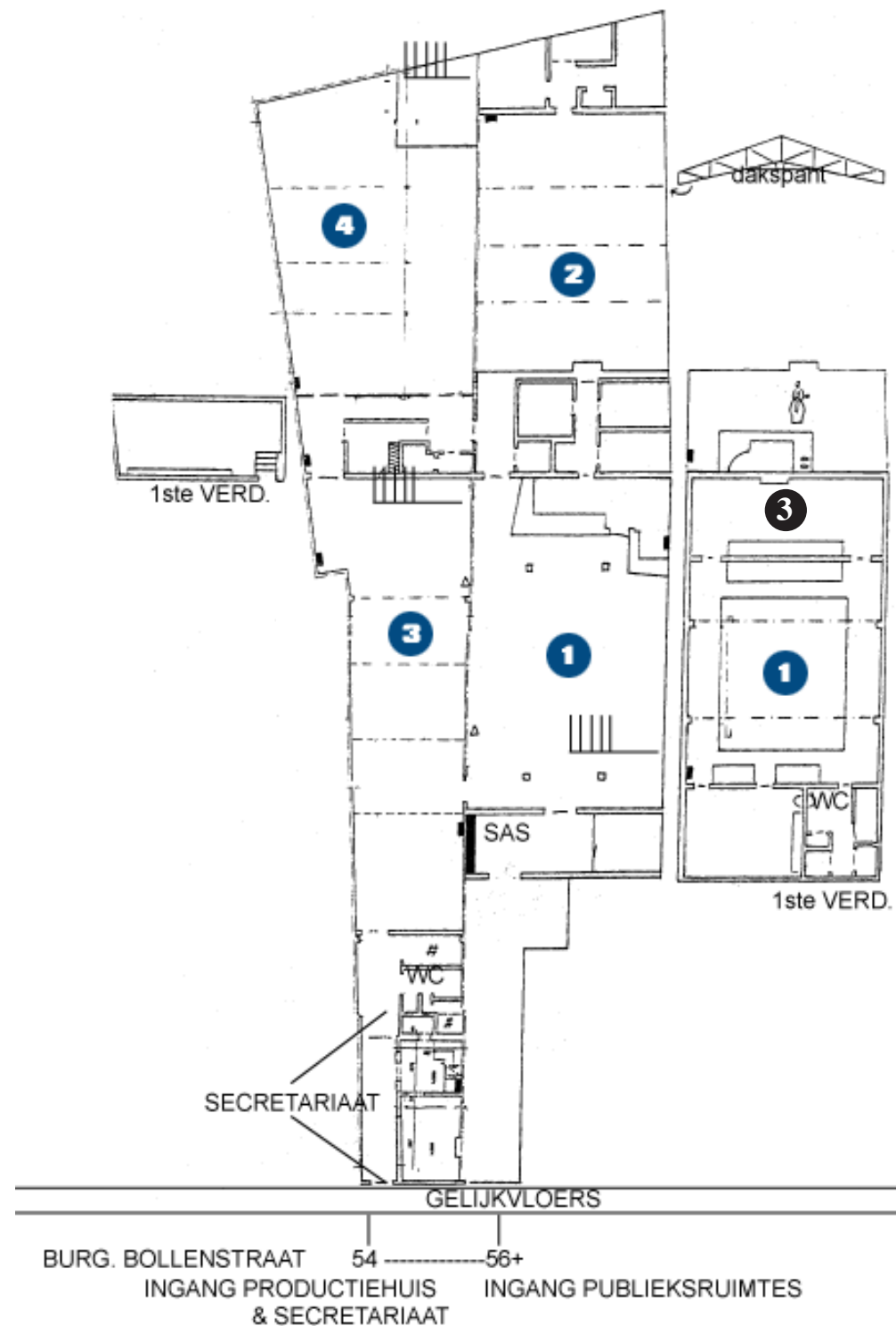

Kunstencentrum BELGIE (8 oktober - 6 november 2010)

JE EST UN AUTRE

(8 oktober - 6 november 2010)

FRED EERDEKENS ALLISON HRABLUIK DANNY DEVOS VIJAJ DIELS ERIK SPINOY

De expo 'Je est un autre' leidt u rond in een wereld die op het eerste zicht ver van uw bed staat. Het lijkt immers een wereld samengesteld uit personages die een probleem met zichzelf hebben, die dromen om in de huid van een ander te kruipen en daar soms zeer ver in gaan. Niets is echter minder waar; het is eigenlijk uw eigen evenbeeld dat u doorheen de tentoonstelling zult ontmoeten.

PARKETZAAL (2) ALLISON HRABLUIK / VIJAJ DIELS

In de grote parketzaal opent de tentoonstelling met twee video's van de Canadese kunstenares Allison Hrabluik. Zij studeerde enkele jaren geleden nog in Gent en maakt naast schilderijen vooral gebruik van videokunst om haar vaak uit de literatuur ontspruitende bronnen te benutten. Zij doet dit op een enorm tijdrovende en meticuleuse manier; vaak door het uitknippen van figuren en het simuleren van stop-motion taferelen.

In haar eerste meest recente video 'Corundum' laat ze ons kennismaken met een gedaanteverwisseling naar analogie met het vermelde mineraal. Maar is het eigenlijk geen wil van de persoon om iemand anders te worden ? En zoals steeds is de sfeer er een van vervreemding.

In haar tweede video 'Rossendale' geeft ze een beeld van een hardwerkende Canadese 'farmer' die zo wat alle activiteiten manueel verricht maar achterhaald wordt door urbanisatie en mechanisering. De bewegingen van de figuur komen door de gebruikte techniek bevreemdend en houturig over; en bovendien worden ze afgewisseld door beelden van speelgoedachtige werktuigen die een sfeer van dreigende mechanisering oproepen. Symbolisch voor de overgang van een rurale maatschappij met handenarbeid naar een urbanistisch ingebedde mechanische maatschappij waarin het individu zijn belang en waardigheid verliest ? De vervreemding geeft u andermaal de sleutel.

De jonge Belgische kunstenaar met buitenlandse roots Vijaj Diels toont aan de hand van een reeks zwart-wit tekeningen gemaakt met houtskool duidelijk wat er gebeurt als je lichaam en geestesgesteldheid laat overvloeien in elkaar. De wil om te ontsnappen aan het dagelijkse gedoe spreekt er uit zoals niets anders. Een neiging die maar moeilijk kan onderdrukt worden.

ATELIERRUIMTE (3) ERIK SPINOY

In de ruimte boven de cafézaal kan u een installatie vinden van de meermaals bekroonde Belgische schrijver Erik Spino. Hij brengt ons naar de kern van de tentoonstelling, de uitspraak van de befaamde Franse dichter Arthur Rimbaud 'Je est un autre', de eeuwige drang om een ander te willen zijn. Maar Rimbaud was niet de eerste bron voor deze beweging, die vinden we terug bij Gerard De Nerval. Kind van een zorgeloze jeugd, geraakt hij door omstandigheden verstrikt in een opeenvolging van zelftwijfel, gespletenheid en zelftwijfel. In zijn laatste dagen wordt hij opgenomen in een gesticht en schrijft de tekst op de muur die rond het TV-toestel kan vinden. Een aanmaning om een ander te willen zijn, terwijl op het scherm een gedicht van Erik Spino heel langzaam zijn weg vindt naar uw oogappel en uw brein. De sfeer in de ruimte is waarschijnlijk te vergelijken met die in de cel van De Nerval. Maar Erik Spino brengt u ook de verklaring, namelijk dat wij elkaar allemaal opbouwen en dat het begrip individualiteit dus maar zeer relatief is. En vandaar ook de drang om een ander te zijn. De gespletenheid zit er dus al vanaf de eerste ademtocht in.

PRODUCTIEHUIS (4) FRED EERDEKENS / DANNY DEVOS

In de laatste ruimte kan u achteraan het werk 'L' écriture automatique' vinden van Fred Eerdekens, een kunstenaar die altijd weet te spelen met woorden en licht en schaduw. In een kom water drijven letters, die pas hun betekenis krijgen als ze belicht worden met kunstlicht. Hun schaduw geeft hun betekenis, net zoals de schaduw van een leven dat leven betekenis geeft. Maar de kunstenaar is nodig om de betekenis te openbaren.

In dezelfde ruimte ook een aantal werkstukken van Danny Devos, bekend omwille van zijn studies rond persoonlijkheidsstoornissen en psychologische afwijkingen. Hij portretteert zichzelf in een ouder werk als het evenbeeld van een tweetal moordenaars, en gaat dus via zijn gezicht helemaal in hen op. In een recenter werk refereert hij naar de Bader-Meinhoff-groep uit de jaren '70. Enkel door zich helemaal te verplaatsen in deze personen, en hun identiteit over te nemen, kan men achterhalen welke levensfilosofie en welke maatschappijkritiek erachter zit.

FINISSAGE vr 5/11 (4)

Als afsluiter van deze tentoonstelling zal Danny ook een performance brengen rond een dichter wiens 'afwijkende' geest symbool kwam te staan voor het Victorische tijdperk van de 19e eeuw in de vorm van één van hun beroemdste geestesgenoten, Oscar Wilde, een man die opgesloten werd omwille van zijn 'perversiteit' of 'gespletenheid'. Wilde raakte aan één van de centrale thema's van dat tijdperk, al was het een onderhuids thema, sexuality, en dan vooral de 'ergste' afwijkingen daarin. Maar maakte hij niet eerder iets los door de toenmalige maatschappij een spiegel voor te houden ?

En maken wij door deze tentoonstelling en door de keuze van samensteller Gino Vandenborne voor precies deze invalshoeken ook niet meteen duidelijk dat de waarheid misschien niet in de eerste plaats bij de ander maar wel bij zichzelf dient gezocht te worden ?

En is kunst daar niet het gepaste medium voor ?